

Chúa Nhật II Phục Sinh. Cuối tuần Bát Nhật Phục Sinh

Bài đọc 1 Cv 2,42-47

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

⁴² Thời bấy giờ, các tín hữu chuyên cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng.

⁴³ Mọi người đều kính sợ, vì các Tông Đồ làm nhiều điềm thiêng dấu lạ.

⁴⁴ Tất cả các tín hữu hợp nhất với nhau, và để mọi sự làm của chung. ⁴⁵ Họ đem bán đất đai của cải, lấy tiền chia cho mỗi người tùy theo nhu cầu.

⁴⁶ Họ đồng tâm nhất trí, ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ. Khi làm lễ bẻ bánh tại tư gia, họ dùng bữa với lòng đơn sơ vui vẻ. ⁴⁷ Họ ca tụng Thiên Chúa, và được toàn dân thương mến. Và Chúa cho cộng đoàn mỗi ngày có thêm những người được cứu độ.

Bài đọc 2 1 Pr 1,3-9

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phê-rô tông đồ.

³ Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta ! Do lượng hải hà, Người cho chúng ta được tái sinh để nhận lãnh niềm hy vọng sống động, nhờ Đức Giê-su Ki-tô đã từ cõi chết sống lại, ⁴ để được hưởng gia tài không thể hư hoại, không thể vắn đục và tàn phai. Gia tài này dành ở trên trời cho anh em, ⁵ là những người, nhờ lòng tin, được Thiên Chúa quyền năng gìn giữ, hầu được hưởng ơn cứu độ Người đã dành sẵn, và sẽ bày tỏ ra trong thời sau hết.

⁶ Trong thời ấy, anh em sẽ được hân hoan vui mừng, mặc dầu còn phải ưu phiền ít lâu giữa trăm chiều thử thách. ⁷ Những thử thách đó nhằm tinh luyện đức tin của anh em là thứ quý hơn vàng gấp bội, - vàng là của phù vân, mà còn phải chịu thử lửa. Nhờ thế, khi Đức Giê-su Ki-tô tỏ hiện, đức tin đã được tinh luyện đó sẽ trở thành lời khen ngợi, và đem lại vinh quang, danh dự. ⁸ Tuy không thấy Người, anh em vẫn yêu mến, tuy chưa được giáp mặt mà lòng vẫn kính tin. Vì vậy, anh em được chan chứa một niềm vui khôn tả, rực rỡ vinh quang, ⁹ bởi đã nhận được thành quả của đức tin, là ơn cứu độ con người.

Tin Mừng Ga 20,19-31

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹⁹ Vào chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do-thái. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói : “Bình an cho anh em !” ²⁰ Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa. ²¹ Người lại nói với các ông : “Bình an cho anh em ! Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em.” ²² Nói xong, Người thổi hơi

vào các ông và bảo : “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. ²³ Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha ; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.”

²⁴ Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tô-ma, cũng gọi là Đi-đy-mô, không ở với các ông khi Đức Giê-su đến. ²⁵ Các môn đệ khác nói với ông : “Chúng tôi đã được thấy Chúa !” Ông Tô-ma đáp : “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin.” ²⁶ Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giê-su lại có mặt trong nhà, có cả ông Tô-ma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói : “Bình an cho anh em.” ²⁷ Rồi Người bảo ông Tô-ma : “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin.” ²⁸ Ông Tô-ma thưa Người : “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con !” ²⁹ Đức Giê-su bảo : “Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin !”

³⁰ Đức Giê-su đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. ³¹ Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa, và để nhờ tin mà được sự sống nhờ danh Người.

Reading 1 ACTS 2:42-47

They devoted themselves
to the teaching of the apostles and to the communal life,
to the breaking of bread and to the prayers.
Awe came upon everyone,
and many wonders and signs were done through the apostles.
All who believed were together and had all things in common;
they would sell their property and possessions
and divide them among all according to each one's need.
Every day they devoted themselves
to meeting together in the temple area
and to breaking bread in their homes.
They ate their meals with exultation and sincerity of heart,
praising God and enjoying favor with all the people.
And every day the Lord added to their number those who were being saved.

Reading 2 1 PT 1:3-9

Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ,
who in his great mercy gave us a new birth to a living hope
through the resurrection of Jesus Christ from the dead,
to an inheritance that is imperishable, undefiled, and unfading,
kept in heaven for you
who by the power of God are safeguarded through faith,
to a salvation that is ready to be revealed in the final time.
In this you rejoice, although now for a little while
you may have to suffer through various trials,
so that the genuineness of your faith,
more precious than gold that is perishable even though tested by fire,
may prove to be for praise, glory, and honor
at the revelation of Jesus Christ.
Although you have not seen him you love him;
even though you do not see him now yet believe in him,
you rejoice with an indescribable and glorious joy,
as you attain the goal of your faith, the salvation of your souls.

Gospel **JN 20:19-31**

On the evening of that first day of the week,
when the doors were locked, where the disciples were,
for fear of the Jews,
Jesus came and stood in their midst
and said to them, "Peace be with you."
When he had said this, he showed them his hands and his side.
The disciples rejoiced when they saw the Lord.
Jesus said to them again, "Peace be with you.
As the Father has sent me, so I send you."
And when he had said this, he breathed on them and said to them,
"Receive the Holy Spirit.
Whose sins you forgive are forgiven them,
and whose sins you retain are retained."

Thomas, called Didymus, one of the Twelve,
was not with them when Jesus came.
So the other disciples said to him, "We have seen the Lord."
But he said to them,
"Unless I see the mark of the nails in his hands

and put my finger into the nailmarks
and put my hand into his side, I will not believe.”

Now a week later his disciples were again inside
and Thomas was with them.

Jesus came, although the doors were locked,
and stood in their midst and said, “Peace be with you.”

Then he said to Thomas, “Put your finger here and see my hands,
and bring your hand and put it into my side,
and do not be unbelieving, but believe.”

Thomas answered and said to him, “My Lord and my God!”

Jesus said to him, “Have you come to believe because you have seen me?
Blessed are those who have not seen and have believed.”

Now, Jesus did many other signs in the presence of his disciples
that are not written in this book.

But these are written that you may come to believe
that Jesus is the Christ, the Son of God,
and that through this belief you may have life in his name.